

Какъ Пѣтлю спасиль мечката.

(Народна приказка)

Едно врѣме живѣлъ въ гората Пѣтлю Кокошкинъ. Денемъ той си кълвѣлъ што намѣрѣлъ, а ношемъ сладко и спокойно си спѣлъ върху клонитѣ на единъ шумнатъ джбъ. Никого Пѣтлю не закачалъ, само на Кума-лиса ядъ гонѣлъ... Всѣка заранъ съ пѣсенъ той ясното слѣнчице посрѣщалъ и Лисана отъ сънь пробуждалъ. Затова тя му се закарнала глвата да му откъсне...

Царъ царува въ Цариграда, а баба Меца е царкиня надъ всички горски гадина, що ги има въ пусти балкански усои, по върхища и по долища, въ пещери и по клонища.

Нека ѝ е честито царството!

Но баба Меца имала и душмани. Най-виднитѣ горски животни се надумали да се разбунтуватъ, да отнематъ царската корона отъ косматата царкиня и да си избератъ новъ царь.

Пѣтлю Кокошкинъ прислушалъ надумката на звѣроветѣ и истрѣпналъ.

— Боже мой, ако избератъ за царь лисицата.